

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. spalio 6 d.*

„Apeliacinis skundas – Ieškinys dėl panaikinimo – Valstybės pagalba – Fëmarno juostos fiksuotos geležinkelio jungties viešasis finansavimas – Individuali pagalba – Pagalba, apie kurią pranešta, pripažinta suderinama su vidaus rinka – Bendriems Europos interesams svarbaus projekto vykdymas – Sprendimas neteikti prieštaravimų – Monopolis – Konkurencijos iškraipymas ir poveikis prekybai“

Sujungtose bylose C-174/19 P ir C-175/19 P

dėl 2019 m. vasario 25 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Scandlines Danmark ApS, įsteigta Kopenhagoje (Danija),

Scandlines Deutschland GmbH, įsteigta Hamburge (Vokietija),

atstovaujamos *advokat* L. Sandberg-Mørch,

apeliantės byloje C-174/19 P,

palaikomos

Aktionsbündnis gegen eine feste Fehmarnbeltquerung eV, įsteigtos Fëmarnė (Vokietija), atstovaujamos *advokat* L. Sandberg-Mørch ir *Rechtsanwalt* W. Mecklenburg,

Rederi Nordö-Link AB, įsteigtos Malmėje (Švedija), atstovaujamos *advokater* L. Sandberg-Mørch ir A. Godsk Falletsen,

Trelleborg Hamn AB, įsteigtos Treleberge (Švedija), atstovaujamos *advokat* L. Sandberg-Mørch ir *abogado* J. L. Buendía Sierra,

įstojusių į apeliacinį procesą šalių,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai V. Bottka, S. Noë ir L. Armati,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

Danijos Karalystei, iš pradžių atstovaujama J. Nymann-Lindegren, paskui – V. Jørgensen, padedamų *advokat* R. Holdgaard,

Föreningen Svensk Sjöfart, įsteigta Geteborge (Švedija), atstovaujama *abogado* J. L. Buendía Sierra,

Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV, įsteigta Štutgarte (Vokietija), atstovaujama *Rechtsanwalt* T. Hohmuth ir *advokat* L. Sandberg-Mørch,

įstojusioms į bylą šalims pirmoje instancijoje,

ir

Stena Line Scandinavia AB, įsteigta Geteborge, atstovaujama *advokat* L. Sandberg-Mørch ir *solicitor* P. Alexiadis,

apeliantė byloje C-175/19 P,

palaikoma

Aktionsbündnis gegen eine feste Fehmarnbeltquerung eV, įsteigtos Fèmarne, atstovaujamos *advokat* L. Sandberg-Mørch ir *Rechtsanwalt* W. Mecklenburg,

Rederi Nordö-Link AB, įsteigtos Malmėje, atstovaujamos *advokater* L. Sandberg-Mørch ir A. Godsk Fallesen,

Trelleborg Hamn AB, įsteigtos Treleberge, atstovaujamos *advokat* L. Sandberg-Mørch ir *abogado* J. L. Buendía Sierra,

įstojusių į apeliacinį procesą šalių,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujama V. Bottka, S. Noë ir L. Armati,

atsakovei pirmoje instancijoje,

Danijos Karalystei, iš pradžių atstovaujama J. Nymann-Lindegren, vėliau – V. Jørgensen, padedamų *advokat* R. Holdgaard,

Föreningen Svensk Sjöfart, įsteigta Geteborge, atstovaujama *abogado* J. L. Buendía Sierra,

įstojusioms į bylą šalims pirmoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot (pranešėjas), teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

posėdžio sekretorius M. Longar, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. lapkričio 26 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2021 m. kovo 11 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Atitinkamais apeliaciniais skundais, pirma, *Scandlines Danmark ApS* ir *Scandlines Deutschland GmbH* ir, antra, *Stena Line Scandania AB* prašo panaikinti 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimą *Scandlines Danmark ir Scandlines Deutschland / Komisija* (T-630/15, EU:T:2018:942, toliau – pirmasis skundžiamas sprendimas), kiek jis susijęs su pirmosiomis apeliantėmis, ir 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimą *Stena Line Scandinavia / Komisija* (T-631/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:944, toliau – antrasis skundžiamas sprendimas), kiek jis susijęs su antrąja apeliante (toliau kartu – skundžiamieji sprendimai); skundžiamais sprendimais Bendrasis Teismas panaikino 2015 m. liepos 23 d. Komisijos sprendimą C(2015) 5023 *final*, susijusį su valstybės pagalba SA.39078 (2014/N) (Danija) dėl Fëmarno juostos fiksuotos jungties finansavimo (OL C 325, 2015, p. 5) (toliau – ginčijamas sprendimas), kiek Europos Komisija nusprendė neteikti prieštaravimų dėl Danijos Karalystės priemonių, suteiktų *Femern A/S* ir skirtų Fëmarno juostos fiksuotos jungties planavimui, statybai ir eksploatavimui.
- 2 Priešpriešiniais apeliaciniais skundais Komisija prašo panaikinti skundžiamus sprendimus tiek, kiek jais priimtina buvo pripažinta *Scandlines Danmark* ir *Scandlines Deutschland* bei *Stena Line Scandinavia* pareiktų ieškinių dalis, susijusi su Danijos Karalystės priemonėmis, suteiktomis *Femern Landanlæg* ir skirtomis Danijos geležinkelių ir kelių vidaus jungčių planavimui, statybai ir eksploatavimui.

I. Teisinis pagrindas

- 3 Pagal 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias [SESV 108] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 1 straipsnio h punktą „suinteresuotoji šalis“ – tai, be kita ko, kiekviena įmonė arba įmonių asociacija, kurios interesams gali turėti įtakos pagalbos skyrimas, ypač pagalbos gavėjas, konkuruojančios įmonės ir prekybinės asociacijos.
- 4 Šio reglamento 4 straipsnio 1–4 dalyse numatyta:
 - „1. Komisija iš karto patikrina gautą pranešimą. Nepažeisdama 8 straipsnio, Komisija priima sprendimą pagal 2, 3 arba 4 dalis.
 2. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisija nustato, kad pranešime nurodyta priemonė nėra pagalba, ji savo išvadą pateikia priimtame sprendime.
 3. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai nekyla jokių abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su [vidaus] rinka, tiek kiek minėtoji priemonė priskiriama [SESV 107] straipsnio 1 dalies taikymo sričiai, Komisija nusprendžia, kad minėtoji priemonė atitinka [vidaus]

rinką (toliau – sprendimas nepateikti prieštaravimų). Šiame sprendime nurodoma išimtis, kuri buvo taikyta pagal Sutartį.

4. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai kyla abejonų dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su [vidaus] rinka, ji nusprendžia pradėti bylos procesą pagal [SESV 108] straipsnio 2 dalį (toliau – sprendimas pradėti oficialią tyrimo procedūrą).“

- 5 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamente (ES) 2015/1589, nustatančiame išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9), kuriuo nuo 2015 m. spalio 14 d. panaikintas Reglamentas Nr. 659/1999, numatytos tokios pačios nuostatos, kokios nurodytos pirmesniame punkte.

II. Ginčo aplinkybės

A. Projektas

- 6 Ginčo dalykas – Fėrnarno sąsiaurio jungties tarp Danijos ir Vokietijos, į šiaurę nuo Liubeko (Vokietija), projekto (toliau – projektas) finansavimas. Projektas apima, pirma, povandeninio tunelio tarp Danijos Lolando saloje esančio Riodbiu miesto ir Putgardeno vietovės Vokietijos Fėrnarno saloje statybą (šio tunelio ilgis yra apie 19 km ir jame bus įrengtos elektrifikuoto geležinkelio linijos bei greitkelis (toliau – fiksuota jungtis)) ir, antra, esamų Danijos geležinkelių ir kelių vidaus jungčių, be kita ko, esamos maždaug 120 km ilgio geležinkelio jungties tarp Ringstedo (Danija) ir Riodbiu miestų, išplėtimą ir patobulinimą. Projektas buvo patvirtintas 2008 m. rugsėjo 3 d. pasirašyta ir 2009 m. ratifikuota Danijos Karalystės ir Vokietijos Federacinės Respublikos sutartimi.
- 7 Bendros numatomos projekto sąnaudos, atitinkančios fiksuotąsias 2014 m. kainas, yra 64,4 mlrd. Danijos kronų (DKK) (maždaug 8,7 mlrd. EUR), iš kurių 54,9 mlrd. DKK (apie 7,4 mlrd. EUR) skirta fiksuotos jungties planavimui ir statybai, o 9,5 mlrd. DKK (apie 1,3 mlrd. EUR) – Danijos kelių ir geležinkelių vidaus jungčių patobulinimo planavimui ir statybai.
- 8 Pagal minėtą tarptautinį susitarimą, pasirašytą 2008 m. rugsėjo 3 d., ir 2015 m. gegužės 4 d. *Lov nr. 575 om anlæg og drift af en fast forbindelse over Femern Bælt med tilhørende landanlæg i Danmark* (Įstatymas Nr. 575 dėl Fėrnarno sąsiaurio fiksuotos jungties ir Danijos vidaus jungčių statybos ir valdymo) vykdyti projektą buvo pavesta dviem Danijos valstybės įmonėms. Pirmoji – *Femern A/S*, įsteigta 2005 m., atsakinga už fiksuotos jungties finansavimą, statybą ir eksploatavimą. Antroji – *Femern Landanlæg A/S*, įsteigta 2009 m., atsakinga už Danijos kelių ir geležinkelio vidaus jungčių finansavimą, statybą ir eksploatavimą. *Femern Landanlæg* yra Danijos valstybei priklausančios bendrovės *Sund & Bælt Holding A/S* patronuojamoji bendrovė. Įsteigus *Femern Landanlæg*, *Femern* tapo jos patronuojamąja bendrove.
- 9 Nagrinėjamų geležinkelio jungčių nuosavybės teisę dalysis *Banedanmark* (20 %), Danijos nacionalinės geležinkelių infrastruktūros viešasis valdytojas, ir *Femern Landanlæg* (80 %).
- 10 Projektą finansuoja *Femern* ir *Femern Landanlæg*, gaudamos paskolas tarptautinėse finansų rinkose, užtikrintas Danijos valstybės garantija arba papildomomis Danijos nacionalinio banko paskolomis. Tačiau šios bendrovės negalės gauti paskolų kitai veiklai, išskyrus fiksuotosios Danijos kelių ir geležinkelio vidaus jungties finansavimą, planavimą, statybą ir eksploatavimą. Šios dvi įmonės taip pat gavo Danijos valstybės kapitalo injekciją.

- 11 *Femern* rinks fiksuotosios jungties naudotojų mokesčius savo paskolai grąžinti ir mokės dividendus *Femern Landanlæg*, kuriuos ši panaudos savo paskolai grąžinti.
- 12 *Femern Landanlæg* gaus 80 % naudojimo mokesčių, kuriuos geležinkelių operatoriai mokės *Banedanmark* už naudojimąsi geležinkelių jungtimis proporcingai šios infrastruktūros nuosavybės teisių paskirstymui tarp *Femern Landanlæg* ir šio infrastruktūros valdytojo.
- 13 *Banedanmark* prisiims visas išlaidas, susijusias su Danijos geležinkelio vidaus jungčių eksploatavimu, o išlaidos, susijusios su jų priežiūra, bus padalytos *Femern Landanlæg* ir *Banedanmark* proporcingai jų turimoms nuosavybės teisių dalims.

B. Įvykiai, susiklostę iki ginčo

- 14 Prieš projektą vyko planavimo etapas, apie kurio finansavimą Danijos valdžios institucijos pranešė Komisijai.
- 15 2009 m. liepos 13 d. sprendimu dėl valstybės pagalbos N 157/2009 – Fémarno juostos fiksuotos geležinkelio jungties planavimo etapo finansavimas (OL C 202, 2009, p. 2) Komisija padarė išvadą, pirma, kad priemonės, susijusios su projekto planavimo finansavimu, gali būti nelaikomos valstybės pagalba ir, antra, kad jos bet kuriuo atveju yra suderinamos su vidaus rinka. Taigi ji nusprendė neteikti prieštaravimų, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnio 2 ir 3 dalis.
- 16 2014 m. gruodžio 22 d. Danijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie projekto viešojo finansavimo tvarką, kurią sudaro įnašai į abiejų įmonių įstatinį kapitalą, taip pat valstybės garantijos ir paskolos.
- 17 Komisija patvirtino šias priemones ginčijamu sprendimu. Ji, be kita ko, manė, kad *Femern Landanlæg* suteiktos Danijos geležinkelio vidaus jungčių viešosios finansavimo priemonės nėra valstybės pagalba, nes šios priemonės neiškraipo konkurencijos, kadangi nėra konkurencijos „dėl“ nacionalinio geležinkelių tinklo valdymo ir eksploatavimo rinkos, ir kad šiai įmonei priklausančios geležinkelio jungtys būtų *Banedanmark* patobulintos ir eksploatuojamos tokiais pat sąlygomis kaip ir kitos Danijos nacionalinio geležinkelių tinklo atkarpos.
- 18 Komisija taip pat nusprendė, kad šios priemonės negali daryti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai, nes nagrinėjamas geležinkelių tinklas yra eksploatuojamas ir valdomas atskiroje ir geografiškai uždaroje nacionalinėje rinkoje, kuri nėra atvira konkurencijai.
- 19 Dėl *Femern* suteiktų priemonių, skirtų fiksuotai jungčiai finansuoti, Komisija nurodė, kad, jei šios priemonės turėtų būti laikomos valstybės pagalba, jos bet kuriuo atveju būtų suderinamos su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą.

III. Procesai Bendrajame teisme ir skundžiami sprendimai

A. Byla T-630/15

- 20 2015 m. lapkričio 10 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Scandlines Danmark* ir *Scandlines Deutschland* ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

- 21 Dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. balandžio 6 d., Danijos Karalystė paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. 2016 m. birželio 29 d. nutartimi Bendrojo Teismo devintosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą ir patenkino apeliančių prašymą užtikrinti konfidencialumą Danijos Karalystės atžvilgiu.
- 22 Dokumentais, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. balandžio 7 d., *Föreningen Svensk Sjöfart* (toliau – FSS), Švedijoje įsteigta laivų savininkų asociacija, ir *Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV*, Vokietijoje įsteigta aplinkos apsaugos organizacija, paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti apeliančių reikalavimų. 2016 m. lapkričio 30 d. nutartimi Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą ir patenkino apeliančių prašymą užtikrinti konfidencialumą FSS ir NABU atžvilgiu.
- 23 Pirmuoju skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą tiek, kiek Komisija nusprendė neteikti prieštaravimų dėl priemonių, kurias Danijos Karalystė suteikė *Femern* ir kurios buvo skirtos fiksuotos jungties planavimui, statybai ir eksploatavimui, ir atmetė likusią ieškinio dalį.

B. Byla T-631/15

- 24 2015 m. lapkričio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Stena Line Scandinavia* ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 25 Dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. balandžio 6 d., Danijos Karalystė paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. 2016 m. birželio 29 d. nutartimi Bendrojo Teismo devintosios kolegijos pirmininkas patenkino šį prašymą.
- 26 Dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2016 m. balandžio 7 d., FSS prašė leisti įstoti į bylą palaikyti apeliančės reikalavimų. 2016 m. lapkričio 30 d. nutartimi Bendrojo Teismo penktosios kolegijos pirmininkas patenkino šį prašymą.
- 27 Antruoju skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą tiek, kiek Komisija nusprendė neteikti prieštaravimų dėl priemonių, kurias Danijos Karalystė suteikė *Femern* ir kurios buvo skirtos fiksuotos jungties planavimui, statybai ir eksploatavimui, remdamasis motyvais, identiškais nurodytiesiems pirmajame skundžiamame sprendime, išskyrus antrojo skundžiamo sprendimo 162–165 punktuose pateiktus papildomus patikslinimus. Likusią ieškinio dalį Bendrasis Teismas atmetė.

IV. Procesas Teisingumo Teisme

- 28 2019 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi *Scandlines Danmark ir Scandlines Deutschland / Komisija* (C-174/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:1096) *Rederi Nordö-Link AB, Trelleborg Hamn AB* ir *Aktionsbündnis gegen eine feste Fehmarnbeltquerung eV* (toliau – *Aktionsbündnis*) buvo leista įstoti į bylą palaikyti *Scandlines Danmark* ir *Scandlines Deutschland* reikalavimų.
- 29 2019 m. spalio 22 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi *Stena Line Scandinavia / Komisija* (C-175/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:1095) *Rederi Nordö-Link, Trelleborg Hamn* ir *Aktionsbündnis* buvo leista įstoti į bylą palaikyti *Stena Line Scandinavia* reikalavimų.

- 30 2020 m. rugsėjo 2 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-174/19 P ir C-175/19 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

V. Šalių reikalavimai

A. Byla C-174/19 P

- 31 *Scandlines Danmark* ir *Scandlines Deutschland* Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti pirmąjį skundžiamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktomis finansavimo priemonėmis,
 - pripažinti priešpriešinį apeliacinį skundą nepriimtinu arba bet kuriuo atveju nepagrįstu ir
 - nurodyti Komisijai padengti savo ir apeliančių patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 32 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti pagrindinį apeliacinį skundą,
 - panaikinti numanomą Bendrojo Teismo sprendimą, kuriuo apeliančių ieškinys pripažintas priimtinu tiek, kiek jis susijęs su bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktomis finansavimo priemonėmis, ir
 - priteisti iš apeliančių bylinėjimosi Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme išlaidas.
- 33 Danijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo atmesti pagrindinį apeliacinį skundą ir patenkinti priešpriešinį apeliacinį skundą.
- 34 FSS Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti pirmąjį skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo atmesti *Scandlines Danmark* ir *Scandlines Deutschland* nurodyti pagrindai,
 - panaikinti visą ginčijamą sprendimą,
 - nurodyti Komisijai pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl visų su projektu susijusių pagalbos priemonių,
 - pripažinti priešpriešinį apeliacinį skundą nepriimtinu ir bet kuriuo atveju nepagrįstu ir
 - nurodyti Komisijai padengti savo, *Scandlines Danmark*, *Scandlines Deutschland* ir FSS bylinėjimosi Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme išlaidas.
- 35 NABU Teisingumo Teismo prašo:
- patenkinti pagrindinį apeliacinį skundą ir panaikinti pirmąjį skundžiamą sprendimą,
 - pripažinti priešpriešinį apeliacinį skundą nepriimtinu arba bet kuriuo atveju nepagrįstu,

- panaikinti visą ginčijamą sprendimą ir
 - nurodyti Komisijai padengti savo ir NABU patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 36 *Rederi Nordö-Link, Trelleborg Hamn* ir *Aktionsbündnis* Teisingumo Teismo prašo:
- patenkinti pagrindinį apeliacinį skundą ir iš dalies panaikinti pirmąjį skundžiamą sprendimą ir
 - priteisti iš Komisijos ir įstojusių į apeliacinį procesą šalių bylinėjimosi išlaidas.
- B. Byla C-175/19 P**
- 37 *Stena Line Scandinavia* Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti antrąjį skundžiamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktomis finansavimo priemonėmis,
 - pripažinti priešpriešinį apeliacinį skundą nepriimtinu arba bet kuriuo atveju nepagrįstu ir
 - nurodyti Europos Komisijai padengti savo ir apeliančės patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 38 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti pagrindinį apeliacinį skundą,
 - patenkinti jos priešpriešinį apeliacinį skundą ir panaikinti numanomą Bendrojo Teismo sprendimą, kuriuo apeliančės ieškinys pripažįstamas priimtinu tiek, kiek jis susijęs su bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktomis finansavimo priemonėmis,
 - pripažinti ieškinį nepriimtinu tiek, kiek jis susijęs su šiomis priemonėmis, ir
 - priteisti iš apeliančės bylinėjimosi Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme išlaidas.
- 39 Danijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo atmesti pagrindinį apeliacinį skundą ir patenkinti Komisijos priešpriešinį apeliacinį skundą.
- 40 FSS Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti antrąjį skundžiamą sprendimą,
 - panaikinti visą ginčijamą sprendimą,
 - nurodyti Komisijai pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl visų su projektu susijusių pagalbos priemonių,
 - pripažinti priešpriešinį apeliacinį skundą nepriimtinu arba nepagrįstu ir
 - nurodyti Komisijai padengti savo, apeliančės ir FSS bylinėjimosi Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme išlaidas.

- 41 *Rederi Nordö-Link, Trelleborg Hamn* ir *Aktionsbündnis* Teisingumo Teismo prašo:
- patenkinti pagrindinį apeliacinį skundą ir iš dalies panaikinti antrąjį skundžiamą sprendimą ir
 - nurodyti Europos Komisijai padengti savo ir įstojusių į apeliacinį procesą šalių bylinėjimosi išlaidas.

VI. Dėl pagrindinių apeliacinių skundų

- 42 Byloje C-174/19 P *Scandlines Danmark* ir *Scandlines Deutschland* savo apeliacinį skundą grindžia septyniais pagrindais. Apeliacinio skundo pirmasis ir antrasis pagrindai pateikti dėl Bendrojo Teismo vertinimo, susijusio su projekto dalies dėl Danijos geležinkelio vidaus jungčių finansavimu, o kiti pagrindai – dėl Bendrojo Teismo vertinimo, susijusio su fiksuotos jungties finansavimu. Byloje C-175/19 P *Stena Line Scandinavia* savo apeliacinį skundą grindžia šešiais pagrindais, iš esmės tapachiais pirmiesiems šešioms apeliančių byloje C-174/19 P pateiktiems pagrindams.

A. Dėl trečiojo–šeštojo pagrindų bylose C-174/19 P ir C-175/19 P priimtumo

1. Šalių argumentai

- 43 Komisija ir Danijos Karalystė visų pirma remiasi apeliančių nurodytų trečiojo–šeštojo pagrindų, grindžiamų teisės klaidomis, kurias Bendrasis Teismas tariamai padarė, kiek tai susiję su skatinamuoju poveikiu, Danijos vidaus jungčių išlaidų tinkamumu ir konkurencijos iškraipymu, atsiradusiu dėl *Femern* suteiktų priemonių, nepriimtumu. Jos remiasi Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 1 dalimi ir su šia nuostata susijusia jurisprudencija, teigdamos, kad šie pagrindai yra nepriimtini, nes jie pateikti dėl skundžiamų sprendimų motyvų, o ne dėl rezoliucinės dalies.
- 44 Apeliantės tvirtina, kad jos yra suinteresuotos pareikšti ieškinį ir kad šie pagrindai yra priimtini, be kita ko, dėl to, kad jie leidžia išvengti situacijos, kurioje skundžiamų sprendimų motyvai, kurie yra ginčijami, įgytų *res judicata* galią. NABU ir FSS iš esmės pritaria apeliančių argumentams.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

- 45 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 1 dalį apeliaciniu skundu reikalaujama visiškai arba iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą, koks jis yra rezoliucinėje dalyje.
- 46 Skundžiamais sprendimais Bendrasis Teismas panaikino ginčijamo sprendimo motyvus, susijusius su bendrovei *Femern* suteiktomis priemonėmis, skirtomis fiksuotai jungčiai.
- 47 Apeliacinio skundo trečiajame–šeštajame pagrinduose apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, vertindamas šių priemonių skatinamąjį poveikį, Danijos vidaus jungčių išlaidų tinkamumą ir dėl minėtų priemonių atsiradusį konkurencijos iškraipymą.

- 48 Taigi reikia konstatuoti, kad šiais pagrindais apeliančės siekia užginčyti ne skundžiamų sprendimų rezoliucinę dalį, o jų motyvus ir kad patenkinus šiuos pagrindus nebūtų galima visiškai ar iš dalies panaikinti kiekvieno iš šių sprendimų rezoliucinės dalies.
- 49 Darytina išvada, kad šie apeliacinio skundo pagrindai turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 50 Šio vertinimo negali paneigti NABU ir FSS argumentas, grindžiamas šiuose pagrinduose nurodytų skundžiamų sprendimų motyvų *res judicata* galia.
- 51 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog *res judicata* galia taikoma tik tiems sprendimo motyvams, kurie grindžia jo rezoliucinę dalį, todėl yra nuo jos neatskiriami (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Société des produits Nestlé ir kt. / Mondelez UK Holdings & Services*, C-84/17 P, C-85/17 P ir C-95/17 P, EU:C:2018:596, 52 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 52 Bendrajam Teismui panaikinus Komisijos sprendimą, motyvai, kuriais remdamasis šis teismas atmetė tam tikrus šalių pateiktus argumentus, negali būti laikomi įgijusiais *res judicata* galią (šiuo klausimu žr. 2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Société des produits Nestlé ir kt. / Mondelez UK Holdings & Services*, C-84/17 P, C-85/17 P ir C-95/17 P, EU:C:2018:596, 53 punktą).
- 53 Trečiasis–šeštasis pagrindai byloje C-174/19 P ir C-175/19 P susiję su pirmojoje instancijoje pateiktais argumentais; juos Bendrasis Teismas atmetė skundžiamuose sprendimuose. Šiomis aplinkybėmis apeliančių trečiajame–šeštajame pagrinduose nurodyti argumentai negali būti joms naudingi ir turėti įtakos skundžiamų sprendimų rezoliucinei daliai, kiek ja panaikinami ginčijamo sprendimo motyvai, susiję su bendrovei *Femern* suteiktomis priemonėmis.
- 54 Darytina išvada, kad trečiąjį–šeštąjį pagrindus byloje C-174/19 P ir C-175/19 P reikia atmesti kaip nepriimtinius.

B. Dėl septintojo pagrindo byloje C-174/19 P

- 55 Apeliacinio skundo septintuoju pagrindu byloje C-174/19 P apeliančės, palaikomos *Rederi Nordö-Link* ir *Aktionsbündnis*, teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pirmojo skundžiamo sprendimo 40–52 punktuose atmetė jų pagrindus dėl pagalbos priemonių, kurias sudaro geležinkelių mokesčiai ir Danijos valstybei priklausančio turto naudojimas, kaip nepriimtinius, motyvuodamas tuo, kad šių priemonių nebuvo nurodyta ginčijamame sprendime. NABU ir FSS iš esmės pritaria šiems argumentams.
- 56 Šiuo klausimu apeliančės remiasi to sprendimo prieštaravimu 2018 m. gruodžio 13 d. Nutarčiais *Scandlines Danmark ir Scandlines Deutschland / Komisija* (T-890/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2018:1004); joje Bendrasis Teismas konstatavo, kad minėtos priemonės buvo nurodytos ginčijamame sprendime. Jos teigia, kad šis prieštaravimas pažeidžia SESV 263 straipsnio pirmą ir ketvirtą pastraipą ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį.
- 57 Komisija ir Danijos Karalystė tvirtina, kad septintasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas, be to, Komisija mano, kad šis pagrindas bet kuriuo atveju yra nereikšmingas.
- 58 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pirmajame skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas nepriėmė tokio sprendimo, kaip teigia apeliančės.

- 59 Iš tiesų, pirma, to sprendimo 48 punkte Bendrasis Teismas atmetė apeliančių argumentus dėl šių priemonių kaip naujus, taigi nepriimtinius. Antra, siekiant išsamumo reikia pažymėti, kad minėto sprendimo 52 punkte Bendrasis Teismas nekonstatavo, kad sprendime dėl 2015 m. statybų nebuvo nurodyta geležinkelių mokesčių ir nemokamo Danijos valstybei priklausančio turto naudojimo, o tik atmetė apeliančių argumentą, grindžiamą šio sprendimo motyvavimo stoka, kiek tai susiję su šiomis priemonėmis, ir nusprendė, kad šis siaurai suprantamas argumentas nesusijęs su minėto sprendimo motyvavimo stoka. Be to, tame 52 punkte Bendrasis Teismas tik nurodė apeliančių pretenzijas, visiškai nevertindamas klausimo, ar tas sprendimas iš tikrųjų buvo susijęs su minėtomis priemonėmis (2021 m. rugsėjo 3 d. *Nutarties Scandlines Danmark ir Scandlines Deutschland / Komisija*, C-173/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:699, 53 punktas).
- 60 Vadinasi, apeliacinio skundo septintasis pagrindas byloje C-174/19 P turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

C. Dėl pirmojo ir antrojo pagrindų bylose C-174/19 P ir C-175/19 P

- 61 Pirmajame pagrinde, kurį sudaro keturios dalys, apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 107 straipsnio 1 dalį ir SESV 108 straipsnio 2 dalį, kai nusprendė, kad Komisija nepadarė teisės klaidos ir nesusidūrė su dideliais sunkumais, priėmusi sprendimą, kad bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktos priemonės negalėjo iškraipyti konkurencijos. Antrajame pagrinde jos tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė tas pačias teisės klaidas, kai nusprendė, kad šios priemonės negalėjo paveikti valstybių narių tarpusavio prekybos.

1. Pirminės pastabos

- 62 Reikia priminti, kad pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, išskyrus tuos atvejus, kai Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su vidaus rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.
- 63 Be to, kadangi pirmasis ir antrasis apeliančių pagrindai susiję su tariamu jų procesinių teisių pažeidimu, taip pat reikia priminti, kad Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsniu nustatomas pagalbos priemonių, apie kurias pranešta, preliminarus tyrimo etapas, kuriuo siekiama suteikti Komisijai galimybę susidaryti pirminę nuomonę apie atitinkamos pagalbos suderinamumą su vidaus rinka. Pasibaigus šiam etapui Komisija gali konstatuoti arba kad ši priemonė nėra pagalba, arba kad ji patenka į SESV 107 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Pastaruoju atveju, jei nekyla abejonių dėl priemonės suderinamumo su vidaus rinka, Komisija pripažįsta ją suderinama su vidaus rinka, priimdama sprendimą nepateikti prieštaravimų. Priešingu atveju Komisija turi pradėti oficialią tyrimo procedūrą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 43, 44 ir 46 punktus).
- 64 Kai Komisija priima sprendimą nepateikti prieštaravimų, ji pripažįsta ne tik tai, kad priemonė yra suderinama su vidaus rinka, bet ir netiesiogiai atsisako pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalyje numatytą oficialią tyrimo procedūrą (šiuo klausimu žr. 2011 m. gegužės 24 d. Sprendimo *Komisija / Kronoply ir Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, 45 punktą).

- 65 SESV 108 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra yra privaloma, kai Komisija patiria didelių sunkumų vertindama, ar valstybės pagalba suderinama su vidaus rinka. Taigi Komisija, priimdama pagalbai palankų sprendimą, gali apsiriboti SESV 108 straipsnio 3 dalyje nustatyta pirminio tyrimo stadija tik tuo atveju, jei po pirmojo tyrimo gali įsitikinti, kad ta pagalba suderinama su vidaus rinka. Ir atvirkščiai, jei po šio pirmojo tyrimo Komisija padaro priešingą išvadą arba jei per pirmąjį tyrimą nesugebėjo įveikti visų sunkumų, kilusių vertinant šios pagalbos suderinamumą su vidaus rinka, ji privalo surinkti visas reikalingas nuomones ir pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą (žr. 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Bouygues ir Bouygues Télécom / Komisija*, C-431/07 P, EU:C:2009:223, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 66 Kadangi „didelių sunkumų“ sąvoka yra objektyvi, jų buvimo faktas turi būti nustatytas atsižvelgiant ne vien į pasibaigus pirminiam patikrinimui Komisijos priimto akto priėmimo aplinkybes, bet ir į vertinimus, kuriais ji rėmėsi (žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija*, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 67 Taigi atliekant šią analizę reikia nustatyti, ar, atliekant pirminį pagalbos, apie kurią buvo pranešta, patikrinimą, Komisijos turėtos informacijos ir įrodymų vertinimas galėjo sukelti didelių abejonių dėl tos priemonės suderinamumo su vidaus rinka, nes esant tokių abejonių turi būti pradėta oficiali tyrimo procedūra, kurioje gali dalyvauti Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio h punkte nurodytos suinteresuotosios šalys; paprastai tokie pat principai turi būti taikomi, kai Komisija dar abejoja dėl paties nagrinėjamos priemonės priskyrimo prie pagalbos, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį (šiuo klausimu žr. 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija*, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 32 ir 33 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

2. Dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies bylose C-174/19 P ir C-175/19 P

a) Šalių argumentai

- 68 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje bylose C-174/19 P ir C-175/19 P apeliantės, palaikomos įstojusių į bylą šalių, tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktos priemonės negali daryti poveikio konkurencijai, nors fiksuota jungtis ir geležinkelių jungtys yra bendro projekto dalis; kiek tai susiję su šiuo projektu, neginčijama, kad bendrovei *Femern* suteiktos priemonės gali iškraipyti konkurenciją. FSS ir NABU iš esmės pritaria šiems argumentams.
- 69 Apeliančių teigimu, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad *Femern Landanlæg* veikla neapima transporto paslaugų teikimo Fëmarno sąsiauryje, nors šios jungtys ir fiksuota jungtis sudaro vieną integruotą projektą ir bus pastatytos būtent siekiant teikti transporto paslaugas šiame sąsiauryje. Taigi, tiek bendrovei *Femern*, tiek bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktų priemonių dalykas yra toks pats – transporto paslaugų teikimas Fëmarno sąsiauryje.
- 70 Be to, bet kuriuo atveju priemonės, skirtos tik geležinkelių jungtims, iškraipo konkurenciją taip pat, kaip ir fiksuotos jungties geležinkelių infrastruktūrai skirtos priemonės.

- 71 Taigi pirmojo skundžiamo sprendimo 88 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 63 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad *Femern* ir *Femern Landanlæg* suteiktos priemonės yra susijusios su tuo pačiu projektu, bet turi skirtingus tikslus ir gavėjus.
- 72 Apeliantės taip pat teigia, kad Komisijos ir Danijos Karalystės pateiktas nepriimtinumų grindžiamas prieštaravimas yra nepagrįstas.
- 73 FSS savo ruožtu teigia, kad aplinkybė, jog projektą įgyvendina dvi atskiros bendrovės, nepateisina to, kad suteiktos finansavimo priemonės būtų nagrinėjamos atskirai, ir mano, kad poveikio konkurencijai analizė turėjo būti vertinama viso projekto lygmeniu. Ji tvirtina, kad projekto dalis, susijusi su Danijos geležinkelių vidaus jungtimis, yra siejama su fiksuotos jungties egzistavimu ir kad jos finansavimą užtikrina, be kita ko, bendrovės *Femern* išmokėti dividendai bendrovei *Femern Landanlæg*.
- 74 *Rederi Nordö-Link* teigia, kad *Femern Landanlæg* skirtos priemonės bet kuriuo atveju daro poveikį Fėrnarno sąsiaurį kertančių transporto paslaugų rinkai ir konkurencijai pradinės grandies rinkose, kaip antai statybos medžiagų tiekimo rinkoje, ir galutinės grandies rinkose, kaip antai Danijos geležinkelių transporto paslaugų rinkoje.
- 75 Komisija tvirtina, kad apeliantės tiksliai nenurodė skundžiamų sprendimų motyvų punktų, kuriuos ginčijo.
- 76 Ji priduria, kad pirmojo pagrindo pirma dalis bylose C-174/19 P ir C-175/19 P bet kuriuo atveju yra nepagrįsta.
- 77 Danijos Karalystė visų pirma tvirtina, kad Komisija ginčijamame sprendime nepriėmė galutinio sprendimo nei dėl klausimo, ar *Femern* suteiktos priemonės gali iškraipyti konkurenciją, nei dėl klausimo, ar ji yra laikoma įmone, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį. Ji teigia, kad įmone negali būti pripažįstama nei *Femern*, nei *Femern Landanlæg*.
- 78 Be to, ji tvirtina, kad apeliantės Teisingumo Teisme nurodė tuos pačius argumentus, kuriuos atmetė Bendrasis Teismas.
- 79 Ji taip pat remiasi jų nepriimtumu dėl to, kad apeliantės tiksliai nenurodė skundžiamų sprendimų motyvų punktų, kuriuos ginčijo, ir kad jos taip pat ginčijo Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, kiek tai susiję su vidaus jungčių dalyku ir funkcija, tačiau jos neteigė, kad tas teismas minėtas aplinkybes iškreipė.
- 80 Galiausiai ji tvirtino, kad pirmojo pagrindo pirma dalis abiejose bylose bet kuriuo atveju yra nepagrįsta.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 81 Dėl Komisijos ir Danijos Karalystės pateikto nepriimtinumų grindžiamo prieštaravimo, susijusio su tuo, kad apeliantės pakankamai tiksliai nenurodė skundžiamų sprendimų motyvų punktų, kuriuos ginčijo, pažymėtina, kad šiuos punktus apeliantės aiškiai identifikavo.
- 82 Iš tiesų pakanka konstatuoti, kad *Scandlines Danmark* ir *Scandlines Deutschland*, grįsdamos savo argumentus dėl pirmojo pagrindo pirmos dalies byloje C-174/19 P, aiškiai nurodė pirmojo skundžiamo sprendimo 87–93 punktus, visų pirma to sprendimo 88 punktą, kuriuose Bendrasis

Teismas nusprendė dėl nagrinėjamų priemonių priklausymo tam pačiam projektui svarbos, atsižvelgiant į SESV 107 straipsnio 1 dalį. Savo ruožtu *Stena Line Scandinavia*, grįsdama pirmojo pagrindo pirmą dalį byloje C-175/19 P, nurodė antrojo skundžiamo sprendimo 62–71 punktus, visų pirma jo 63 punktą.

- 83 Taigi nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti.
- 84 Be to, negalima pritarti Danijos Karalystės pateiktam nepriimtinumą grindžiamam prieštaravimui, susijusiam su tuo, kad pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės tik pakartojo pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus, nes šiais argumentais jos ginčijo Bendrojo Teismo vertinimą, pagal kurį pirmojo skundžiamo sprendimo 87–93 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 62–71 punktuose jis atmetė jų argumentus.
- 85 Iš tiesų iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės aspektai gali būti iš naujo aptariami nagrinėjant apeliacinį skundą. Jeigu šalis negalėtų taip grįsti savo apeliacinio skundo Bendrajame Teisme pateiktais pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (žr., be kita ko, 2016 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Club Hotel Loutraki ir kt. / Komisija*, C-131/15 P, EU:C:2016:989, 26 punktą).
- 86 Kita vertus, kaip teigia Danijos Karalystė, apeliančių argumentai, kuriais jos tvirtina, kad *Femern Landanlæg* veikla apima transporto paslaugų teikimą Fëmarno sąsiauryje, yra nepriimtini, nes jais apeliantės Teisingumo Teismo prašo iš naujo įvertinti faktines aplinkybes, tačiau nenurodo, kad Bendrasis Teismas jas iškraipė. Faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, išskyrus atvejus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (šiuo klausimu žr. 2021 m. kovo 2 d. Sprendimo *Komisija / Italija ir kt.*, C-425/19 P, EU:C:2021:154, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 87 Be to, kaip nurodė generalinis advokatas išvados 92 punkte, iš argumentų, susijusių su projekto integruotu pobūdžiu, be kita ko, susijusių su projekto tikslu ir finansavimo tvarka, visiškai nematyti, kad *Femern Landanlæg* veikla apima transporto paslaugų pasiūlą Fëmarno sąsiauryje.
- 88 *Rederi Nordö-Link* argumentai, kad bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktos priemonės taip pat daro poveikį konkurencijai pradinės grandies rinkose, kaip antai statybos medžiagų tiekimo rinkoje, ir galutinės grandies rinkose, kaip antai Danijos geležinkelių transporto paslaugų rinkoje, iš tikrųjų susiję su pirmojo skundžiamo sprendimo 91 punktu ir antrojo skundžiamo sprendimo 66 punktu, kuriuose Bendrasis Teismas padarė nuorodą į skundžiamų sprendimų punktus, susijusius su konkurencijos buvimu. Taigi tokie argumentai neturi reikšmės teisinėms pasekmėms, kylančioms iš įvairių nagrinėtų priemonių priklausymo tam pačiam projektui, todėl jais negalima veiksmingai remtis grindžiant pirmojo pagrindo pirmą dalį.
- 89 Vertinant pirmojo pagrindo pirmą dalį taip pat nereikšmingas klausimas, ar *Femern* ir *Femern Landanlæg* yra įmonės, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- 90 Galiausiai valstybės priemonėmis siekiamų tikslų pobūdis ir jų pateisinimas neturi jokios įtakos jų kvalifikavimui kaip valstybės pagalbos. Iš tiesų SESV 107 straipsnio 1 dalyje nedaroma skirtumo pagal valstybės priemonių priežastis ar tikslus – jos apibrėžiamos pagal poveikį (2021 m. kovo 4 d. Sprendimo *Komisija / Fútbol Club Barcelona*, C-362/19 P, EU:C:2021:169, 61 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 91 Darytina išvada, kad nors bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktos priemonės yra projekto, kuriuo, kaip nurodo generalinis advokatas išvados 99 punkte, siekiama gerinti keleivių ir prekių vežimo tarp Šiaurės šalių ir Centrinės Europos sąlygas, dalis, negalima vien dėl šios priežasties SESV 107 straipsnio 1 dalies atžvilgiu jų vertinti kartu su bendrovei *Femern* suteiktomis priemonėmis, nes abiejų šių bendrovių veikla yra atskira. Iš tiesų neginčijama, kad įgyvendinus projektą *Femern Landanlæg* veikla apsiribos geležinkelių jungčių valdymu ir eksploatavimu, o *Femern* veikla bus susijusi tik su fiksuota jungtimi, be to, šios skirtingos infrastruktūros gali būti naudojamos nepriklausomai viena nuo kitos.
- 92 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, pirmojo skundžiamo sprendimo 88 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 63 punkte galėjo nuspręsti, kad bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktos priemonės, priimtose įgyvendinant tą patį projektą, kuriame numatytos priemonės *Femern* naudai (skirtos fiksuotai jungčiai ir Komisijos pripažintos valstybės pagalba), negali būti dėl šios „vienintelės priežasties“ laikomos valstybės pagalba, nes šių dviejų rūšių priemonės turi skirtingus tikslus ir gavėjus. Taigi pirmojo skundžiamo sprendimo 90–92 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 65–67 punktuose Bendrasis Teismas taip pat teisingai atskyrė vienai ir kitai įmonei suteiktų priemonių poveikį konkurencijai.
- 93 Darytina išvada, kad apeliančių pirmojo pagrindo pirma dalis bylose C-174/19 P ir C-175/19 P yra iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta, taigi turi būti atmesta.

3. Dėl pirmojo pagrindo antros ir trečios dalių bylose C-174/19 P ir C-175/19 P

a) Šalių argumentai

- 94 Pirmojo pagrindo antroje ir trečioje dalyse bylose C-174/19 P ir C-175/19 P, kurias reikia nagrinėti kartu, apeliančės, palaikomos į bylą įstojusių šalių, tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Danijos geležinkelių infrastruktūros valdymo rinka nebuvo atvira konkurencijai. Pirmojo skundžiamo sprendimo 108–120 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 83–95 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai atmetė jų argumentus, grindžiamus faktinės ir teisinės konkurencijos dėl Danijos geležinkelių infrastruktūros valdymo ir eksploatavimo egzistavimu. NABU ir FSS iš esmės pritaria šiems argumentams.
- 95 Visų pirma apeliančės teigia, kad jų argumentais taip pat siekiama užginčyti Bendrojo Teismo vertinimą, pateiktą pirmojo skundžiamo sprendimo 94–96 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 69–71 punktuose, pagal kurį geležinkelių vidaus jungtys yra nacionalinio geležinkelių tinklo dalis.
- 96 Dėl konkurencijos egzistavimo teisės požiūriu apeliančės mano, kad Danijos teisės aktais nustatyta Danijos geležinkelių infrastruktūros eksploatavimo, valdymo ir priežiūros licencijų sistema, pagal kurią reikalaujama gauti licencijas iš už transportą atsakingos nacionalinės institucijos tam, kad būtų galima valdyti geležinkelių infrastruktūrą, ir kuri 2015 m. buvo pakeista saugos leidimų sistema, reiškia, kad tokia veikla yra atvira konkurencijai, bent jau kiek tai susiję su konkurencija „dėl“ geležinkelių infrastruktūros valdymo rinkos. Iš tiesų bet kuri licenciją ir saugos leidimą gavusi bendrovė galėtų eksploatuoti geležinkelių infrastruktūrą. Be to, Danijoje yra keli geležinkelių infrastruktūros valdytojai.

- 97 Apeliančios remiasi „analizės schema“, kurią Komisija paminėjo dokumente dėl geležinkelių, metro ir vietos transporto infrastruktūros (*Infrastructure Analytical Grid for Railway, Metro and local transport infrastructure*), kurioje nurodyta, kad geležinkelių infrastruktūros valdymas yra uždaras konkurencijai tik tuo atveju, jeigu valdymui ir eksploatavimui taikomas teisėtas monopolis, o tai reiškia, kad paslaugą pagal įstatymą teikia tik vienas paslaugų teikėjas ir kad bet kuriam kitam ekonominės veiklos vykdytojui aiškiai draudžiama tą paslaugą teikti.
- 98 Danijoje taip nėra, o licencijų tvarka leidžia įmonėms konkuruoti tiek kuriant infrastruktūrą ir ją eksploatuojant, tiek teikiant paslaugas esamoje infrastruktūroje tuo atveju, jei *Femern Landanlæg* ar *Banedanmark* subranguočių savo veiklą.
- 99 Be to, apeliančios remiasi kitais ekonomikos sektoriais, kuriuose veikla taip pat grindžiama tinklo naudojimu, pavyzdžiui, telekomunikacijų, elektros ar dujų, ir tvirtina, kad rinkos atvėrimas konkurencijai priklauso tik nuo sistemos, sukurtos tam, kad konkuruojantys operatoriai turėtų prieigą prie infrastruktūros, net neatsižvelgiant į faktinį jų buvimą rinkoje.
- 100 Beje, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai pirmojo skundžiamo sprendimo 112 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 87 punkte nusprendė, kad aplinkybės, jog įmonės, išskyrus *Banedanmark*, gavo licencijas ir vykdė valdymo ir eksploatavimo veiklą geležinkelių tinklo atkarpose, kurios yra „natūralios monopolijos“, nepakanka įrodyti konkurencijos egzistavimui nacionalinėje geležinkelių eksploatavimo ir valdymo „rinkoje“ arba „dėl“ šios rinkos.
- 101 Be to, aplinkybė, kad pagal Sąjungos teisę nereikalaujama, kad geležinkelių infrastruktūros valdymas būtų atvertas konkurencijai, kaip Bendrasis Teismas priminė pirmojo skundžiamo sprendimo 111 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 86 punkte, ir kad kitų valstybių narių operatoriai Danijoje galėtų remtis savo kilmės šalių išduotais leidimais, kaip nurodyta pirmojo skundžiamo sprendimo 113 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 88 punkte, neturi reikšmės.
- 102 Bet kuriuo atveju bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktos priemonės iškraipo konkurenciją pradinės grandies rinkose, kaip antai statybos medžiagų tiekimo rinkoje, ir galutinės grandies rinkose, kaip antai Danijos geležinkelių transporto paslaugų rinkoje.
- 103 Remdamosi panašiais argumentais apeliančios tvirtina, kad Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą, nes nekonstatavo faktinės konkurencijos rinkoje, kurioje veikia *Femern Landanlæg*, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad rinkoje yra bendrovių, turinčių teisę valdyti vietos geležinkelių tinklus, atskirtus nuo nacionalinio tinklo.
- 104 Jos taip pat remiasi Komisijos pranešimu dėl Europos Sąjungos gairių dėl valstybės pagalbos taikymo plačiajuosčio ryšio tinklų sparčiam diegimui (OL C 25, 2013, p. 1) – tokia valstybės pagalba gali būti suteikta operatoriams ir skirta infrastruktūros statybai ir eksploatavimui – ir tvirtina, kad reikšmingas kriterijus nustatant, ar *Femern Landanlæg* suteikta pagalba yra valstybės pagalba, yra tai, ar šis operatorius gavo finansavimą rinkos sąlygomis. Šiuo atveju jos mano, kad taip nebuvo.
- 105 Dublike jos tvirtina, kad Komisijos ir Danijos Karalystės pateikti nepriimtiniu grindžiami prieštaravimai yra nepagrįsti.

- 106 FSS pabrėžia ginčijamame sprendime Komisijos pateiktos analizės precedento neturinį pobūdį, nes retais atvejais, kai ši institucija iki šiol buvo nusprendusi, kad konkurencija nebuvo iškraipyta, tai buvo susiję su mažareikšme veikla, dažniausiai vykdoma toli nuo pasienio ir turinčia tik vietinį poveikį.
- 107 FSS tvirtina, kad, atsižvelgiant į Danijoje taikomą licencijų sistemą, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog nebuvo konkurencijos „dėl“ geležinkelių infrastruktūros rinkos, nes bet kuris suinteresuotasis operatorius galėjo sudaryti sutartį dėl vidaus jungčių eksploatavimo. Net jei kiekviena geležinkelių infrastruktūra pasižymi natūralios monopolijos savybėmis, tai nereiškia, kad operatoriai negali konkuruoti „dėl“ šios rinkos ir kad tik vienam iš jų suteikta finansinė parama iškraipytų konkurenciją.
- 108 Net ir darant prielaidą, kad šios rinkos dėl teisėto monopolio yra uždaros konkurencijai, FSS teigimu, finansinė parama darytų poveikį konkurencijai transporto sektoriuje. Taigi infrastruktūros statybos viešasis finansavimas turėtų turėti svarbių pasekmių sektoriaus konkurencingumui kitų transporto rūšių nenaudai, be kita ko, sumažinant kitose valstybėse narėse įsteigtų įmonių galimybes teikti transporto paslaugas šios valstybės rinkoje. FSS visų pirma remiasi 2003 m. liepos 24 d. Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415) 77 ir 78 punktais ir 2019 m. balandžio 30 d. Sprendimu *UPF / Komisija* (T-747/17, EU:T:2019:271).
- 109 FSS taip pat tvirtina, kad Danijos vidaus geležinkelio jungčių finansavimas turės didelių konkurencinių pasekmių pradinės grandies rinkoms, be kita ko, pastatų sektoriui, nes darbus atliekančių įmonių apyvarta padidės.
- 110 Jos nuomone, vidaus geležinkelio jungčių finansavimas gali daryti poveikį konkurencijai kaip ir bet kurios kitos tinklo pramonės infrastruktūros, kuriai būdingos natūralios monopolijos ypatybės. Taigi tokios infrastruktūros finansavimas kiekvienu konkrečiu atveju buvo Komisijos kruopščiai išnagrinėtas, atsižvelgiant į taisyklės dėl valstybės pagalbos. Šiuo klausimu FSS remiasi Komisijos pranešimo dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje vartojamos valstybės pagalbos sąvokos (OL C 262, 2016, p. 1) 214 ir paskesniais punktais.
- 111 NABU, *Rederi Nordö-Link*, *Trelleborg Hamn* ir *Aktionsbündnis* pritaria šiems argumentams. *Rederi Nordö-Link* taip pat teigia, kad teisėto monopolio egzistavimo nepakanka, kad būtų konstatuota, jog nėra konkurencijos, nes geležinkelių infrastruktūra konkuruoja su kita transporto infrastruktūra, kaip antai uostais.
- 112 Komisija teigia, kad apeliančių argumentai yra nepriimtini, nes Bendrasis Teismas skundžiamuose sprendimuose nenustatė, jog remiantis teisės požiūriu konkurencijos nebuvo.
- 113 Be to, apeliančių argumentai dėl galimos faktinės konkurencijos yra nepakankamai tiksliai susiję su ginčijamais skundžiamų sprendimų motyvų punktais, taigi yra nepriimtini.
- 114 Ji taip pat tvirtina, kad argumentas, jog konkurencija pradinės grandies ir galutinės grandies rinkose buvo iškraipyta, nebuvo nurodytas Bendrajame Teisme, taigi tai yra naujas pagrindas.
- 115 Galiausiai, jos nuomone, argumentus, kuriais apeliančės ginčija Bendrojo Teismo pateiktą Danijos teisės aiškinimą, visų pirma pirmojo skundžiamo sprendimo 110 ir 112 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 85 ir 87 punktuose, kiek jie susiję su faktinių aplinkybių vertinimu, reikia atmesti kaip nepriimtinius.

- 116 Subsidiariai Komisija teigia, kad pirmojo pagrindo antra ir trečia dalys abiejose bylose yra nepagrįstos.
- 117 Danijos Karalystė tvirtina, kad šios dvi apeliacinio skundo pirmojo pagrindo dalys yra nepriimtinos, nes jose tik pakartojami pirmojoje instancijoje pateikti argumentai, ir kad jos susijusios su Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių vertinimu, nors nebuvo teigta, kad tos faktinės aplinkybės buvo iškraipytos.
- 118 Ji taip pat teigia, kad pirmojo pagrindo antra ir trečia dalys abiejose bylose yra nepagrįstos.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

1) Dėl priimtimumo

- 119 Priešingai, nei teigia Komisija ir Danijos Karalystė, apeliančios pakankamai tiksliai nurodė skundžiamų sprendimų motyvų punktus, kuriuos ginčija.
- 120 Byloje C-174/19 P pagrindinio apeliacinio skundo 35 punkte kalbama apie Bendrojo Teismo analizę, susijusią su „de lege“ konkurencijos nebuvimu, pateiktą pirmojo skundžiamo sprendimo 108–116 punktuose, būtent jo 110 punkte. Be to, šio apeliacinio skundo 47 punktą susijęs su pirmojo skundžiamo sprendimo 117–120 punktais, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė dėl to, ar ta pati rinka buvo „de facto“ atvira konkurencijai. Panašūs argumentai gali būti pateikti dėl byloje C-175/19 P pateikto pagrindinio apeliacinio skundo, kuriame *Stena Line Scandinavia* tiksliai nurodė antrojo skundžiamo sprendimo 83–91 punktus, būtent jo 85 punktą, ir to sprendimo 92–95 punktus.
- 121 Be to, svarbu pažymėti, kad apeliančioms negali būti priekaištaujama konkrečiai nenurodžius skundžiamų sprendimų motyvų punktų, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė, jog Komisija pagrįstai padarė išvadą, kad nagrinėjamos priemonės neiškraipo konkurencijos, nes Bendrasis Teismas pirmojo skundžiamo sprendimo 133 ir 134 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 108 ir 109 punktuose bendrai atsižvelgė į teisinės pasekmes, kylančias iš jo atlikto konkurencijos iškreipimo ir poveikio prekybai vertinimo.
- 122 Taip pat reikia atmesti Komisijos pateiktą nepriimtimumu grindžiamą prieštaravimą, susijusį su tuo, kad Bendrasis Teismas skundžiamuose sprendimuose nekonstatavo, jog konkurencijos nebuvo remiantis teisės požiūriu. Iš tiesų iš pirmojo skundžiamo sprendimo 97, 98 ir 108–116 punktų ir antraštės „Atitinkamų rinkų „de lege“ atvėrimas Įstatymu Nr. 1249“, esančios prieš to sprendimo 108 punktą, aiškiai matyti, kad Bendrasis Teismas atliko nagrinėjamų priemonių analizę, atsižvelgdamas į konkurencijos iškreipimo kriterijų. Šie vertinimai pateikti ir antrojo skundžiamo sprendimo 72, 73 ir 83–91 punktuose.
- 123 Be to, Danijos Karalystės pateiktas nepriimtimumu grindžiamas prieštaravimas, susijęs su tuo, kad apeliančių argumentuose tik pakartojami pirmojoje instancijoje pateikti argumentai, atrodo, yra suformuluotas pernelyg abstrakčiai ir netiksliai, kad būtų galima jį priimti.
- 124 Kita vertus, reikia iš dalies pritarti Komisijos ir Danijos Karalystės pateiktam nepriimtimumu grindžiamam prieštaravimui, susijusiam su tuo, kad apeliančios ginčijo Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, tačiau netvirtino, kad jis iškraipė tas aplinkybes, ir to neįrodė.

- 125 Šiuo klausimu reikia priminti, kad iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, nesant reikalo iš naujo įvertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų (šiuo klausimu žr., be kita ko, 2021 m. kovo 2 d. Sprendimo *Komisija / Italija ir kt.*, C-425/19 P, EU:C:2021:154, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci*, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 107 punktą).
- 126 Iš to matyti, kad apeliančės negali ginčyti Bendrojo Teismo vertinimo, pateikto pirmojo skundžiamo sprendimo 94–96 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 69–71 punktuose, pagal kuriuos projekte numatytos Danijos geležinkelių vidaus jungtys yra Danijos nacionalinio geležinkelių tinklo dalis, kai jos nenurodė aplinkybių iškraipymo, norėdamos užginčyti šį vertinimą, kuris iš esmės grindžiamas pirmojo skundžiamo sprendimo 95 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 70 punkte nurodytu teiginiu, kad geležinkelių jungtys, kuriomis siekiama išplėsti ir patobulinti *Banedanmark* priklausančią geležinkelio jungtį tarp Ringstedo ir Riodbiu miestų, yra valdomos *Banedanmark* pagal taisykles, taikomas visam nacionaliniam tinklui, taigi fiksuota jungtis paprasčiausiai sujungiama su esamu nacionaliniu tinklu ir tampa jo dalimi.
- 127 Iš to matyti ir tai, kad apeliančės taip pat negali ginčyti Bendrojo Teismo atliktos rinkų, kuriose *Femern Landanlæg* suteiktos priemonės gali iškraipyti konkurenciją, analizės, atitinkamame apeliaciniame skunde nurodydamos konkurencijos iškraipymą kitose rinkose, esančiose pradinės grandies ir galutinės grandies rinkose, nei Bendrojo Teismo išnagrinėta rinka.
- 128 Kita vertus, priešingai, nei teigia, be kita ko, Komisija, apeliančės savo argumentais dėl Bendrojo Teismo vertinimo, pateikto pirmojo skundžiamo sprendimo 110 ir 112 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 85 ir 87 punktuose, pagal kurių Danijos licencijų sistema nereiškia, jog nacionalinės geležinkelių infrastruktūros eksploatavimo ir valdymo rinka yra atvira konkurencijai, neapsiriboja ginčydamos Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą; šie argumentai taip pat yra susiję su teisiniu vertinimu, kurį Bendrasis Teismas pateikė dėl tokios sistemos, kiek tai susiję su konkurencijos „dėl“ atitinkamos rinkos egzistavimu tokiu atveju, kai viena infrastruktūros eksploatavimo šalis taip pat turi monopolį, taigi šie argumentai turi būti laikomi priimtinais apeliaciniame procese.

2) Dėl esmės

- 129 Kaip nurodyta šio sprendimo 62 punkte, kad nagrinėjama priemonė būtų kvalifikuota kaip „valstybės pagalba“, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, ji turi, be kita ko, iškraipyti konkurenciją arba galėti ją iškraipyti, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 130 Kaip iš esmės nurodo Komisija savo pranešimo dėl SESV 107 straipsnio 1 dalyje vartojamos valstybės pagalbos sąvokos 188 ir 219 punktuose, tai, kad valstybė narė viešosios paslaugos, kuriai taikomas teisėtas monopolis, teikimo užduotį patiki valstybės įmonei, tam tikromis aplinkybėmis nelemia konkurencijos iškraipymo, ir teisėto monopolio sąlygomis eksploatuojamos infrastruktūros eksploatuotojui suteiktas pranašumas tokiomis aplinkybėmis negali iškraipyti konkurencijos. Vis dėlto, kaip Komisija taip pat nurodo šio pranešimo 188 punkto b papunktyje, kad tokiomis aplinkybėmis galėtų būti pašalinta tokio iškraipymo galimybė, reikia, kad teisėtas monopolis panaikintų ne tik konkurenciją „rinkoje“, bet ir konkurenciją „dėl“ rinkos, t. y. panaikintų bet kokią galimą konkurenciją dėl teisės tapti išimtinio atitinkamos paslaugos teikėju (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Arriva Italia ir kt.*, C-385/18, EU:C:2019:1121, 57 punktą).

- 131 Šiuo atveju apeliančės neginčijo pirmojo skundžiamo sprendimo 112 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrojo Teismo padarytos išvados, kad *Banedanmark* valdo nacionalinį geležinkelių tinklą teisėto monopolio pagrindu.
- 132 Taigi neginčijama, kad *Banedanmark* turi tokį teisėtą monopolį valdyti ir eksploatuoti jai priklausančią nacionalinę geležinkelių infrastruktūrą ir kad šiai infrastruktūrai priklauso geležinkelių vidaus jungtys.
- 133 Iš skundžiamų sprendimų taip pat matyti, kad po projekto įgyvendinimo *Banedanmark* bus atsakinga už geležinkelių jungčių valdymą ir eksploatavimą, įskaitant ir tų, kurios priklauso *Femern Landanlæg*.
- 134 Be to, nors visų pirma iš pirmojo skundžiamo sprendimo 112 punkto ir antrojo skundžiamo sprendimo 87 punkto matyti, kad pagal Danijos teisės aktus tam tikras sąlygas atitinkančioms įmonėms leidžiama gauti licenciją valdyti ir eksploatuoti geležinkelių tinklo atkarpos, šios atkarpos yra nuo nacionalinio geležinkelių tinklo atskiros to tinklo dalys.
- 135 Šiuo klausimu nebuvo įrodyta ir net nebuvo teigta, kad licencijų suteikimas, o vėliau – saugos leidimų suteikimas būtų leidęs kitoms įmonėms nei *Banedanmark* vykdyti veiklą nacionalinės geležinkelių infrastruktūros valdymo ir eksploatavimo rinkoje arba dėl šios rinkos.
- 136 Reikia pridurti, jog tai, kad *Banedanmark* turi teisėtą nacionalinės geležinkelių infrastruktūros valdymo ir eksploatavimo monopolį, leidžia konstatuoti, jog Danijos Karalystė įstatymais ar kitais teisės aktais yra įpareigota patikėti nacionalinės infrastruktūros valdymą ir eksploatavimą tik šiam operatoriui, kaip to reikalaujama pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją (šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Arriva Italia ir kt.*, C-385/18, EU:C:2019:1121, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 137 Be to, pirmojo skundžiamo sprendimo 113 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 88 punkte konstatavęs, kad pagal Danijos teisės aktus leidžiama kitose Sąjungos valstybėse narėse įsteigtiems operatoriams remtis savo kilmės šalyse išduotais leidimais, Bendrasis Teismas, remdamasis tuo ir nepadarydamas teisės klaidos, nusprendė, kad Danijos geležinkelių infrastruktūros valdymo ar eksploatavimo rinka vien dėl šios aplinkybės netapo atvira konkurencijai.
- 138 Dėl FSS argumento, kuriuo siekiama patvirtinti poreikį, net ir esant tokiam monoliui, išnagrinėti galima konkurenciją su kitomis transporto rūšimis, grindžiamo 2019 m. balandžio 30 d. Sprendimo *UPF / Komisija* (T-747/17, EU:T:2019:271) 97 punktu, iš šio 97 punkto matyti, kad ta byla buvo susijusi su kitokia situacija, nei yra susiklosčiusi šioje byloje, nes tuo atveju Komisija konstatavo galimą konkurenciją ne dėl uosto paslaugų, teikiamų monopolio pagrindu, o dėl uostų teikiamų transporto paslaugų, kurios tam tikru mastu konkuravo su kitų uostų ar kitų transporto paslaugų teikėjų paslaugomis.
- 139 Galiausiai, priešingai, nei teigia apeliančės, pirmojo skundžiamo sprendimo 111 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 86 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad Sąjungos teisėje pripažįstama, jog geležinkelių infrastruktūra yra natūralus monopolis, yra reikšminga, siekiant patikrinti, ar *Banedanmark* teisėtas monopolis būtų draudžiamas pagal Sąjungos teisę, nepriklausomai nuo to, kas numatyta Danijos teisėje.

- 140 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 110 ir 112 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 85 ir 87 punktuose Bendrasis Teismas galėjo pagrįstai nuspręsti, jog Danijos teisės aktai, kuriais nustatoma geležinkelių infrastruktūros valdymo licencijų sistema, neleidžia manyti, kad egzistavo nacionalinės infrastruktūros, kurią *Banedanmark* valdo teisėto monopolio pagrindu, valdymo ir eksploatavimo rinkos „de lege“ konkurencija, konkurencija šioje „rinkoje“ arba konkurencija „dėl“ šios rinkos.
- 141 Svarbu pridurti, kad nagrinėjamų priemonių suteikimas kitai įmonei, kaip antai *Femern Landanlæg*, įsteigta Danijos įstatymų leidėjo, siekiant užtikrinti projekto dalies, susijusios su Danijos geležinkelio vidaus jungtimis, finansavimą, kuri taip pat bus atsakinga už tų jungčių eksploatavimą ir priežiūrą, negali pakeisti šios išvados.
- 142 Visų pirma reikia pabrėžti, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 119 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 94 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, ir tai nebuvo ginčyta, kad nei iš Danijos teisės aktų, susijusių su *Femern Landanlæg*, nei iš šios bendrovės įstatų nematyti, kad ji vykdo ar galėtų vykdyti kitą veiklą nei ta, kuri jai buvo patikėta įgyvendinant projektą.
- 143 Pirmojo skundžiamo sprendimo 132 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 107 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada nagrinėjant klausimą, ar ginčijamos pagalbos priemonės galėjo daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, taip pat yra reikšminga; ši išvada, kad aplinkybė, jog *Banedanmark* vykdo Danijos geležinkelių tinklo priežiūros veiklą konkuruodama su kitomis bendrovėmis ir gali patekti į kitas nacionalines rinkas, darant prielaidą, kad ši aplinkybė įrodyta, neįrodo, pirma, kad *Femern Landanlæg*, o ne bendrovei *Banedanmark* suteiktos priemonės yra netiesioginė pagalba *Banedanmark* ir, antra, kad tokios priemonės gali iškraipyti konkurenciją rinkoje, kurioje veikia *Femern Landanlæg*.
- 144 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas galėjo pagrįstai atmesti apeliančių argumentus, pateiktus pirmojo pagrindo antroje dalyje, dėl „de lege“ konkurencijos egzistavimo rinkoje, kurioje veikia *Femern Landanlæg*.
- 145 Dėl tų pačių priežasčių apeliančių argumentai, nurodyti pirmojo pagrindo trečioje dalyje, susiję su rinkos „de facto“ atvėrimu konkurencijai, analogiškai argumentams dėl rinkos „de lege“ atvėrimo konkurencijai, negali paneigti šios analizės.
- 146 Dėl apeliančių argumento, kad atliekant analizę svarbus kriterijus iš tikrųjų yra tai, ar *Femern Landanlæg* gavo finansavimą tokiomis sąlygomis, kurios atitinka (arba ne) rinkos sąlygas, reikia priminti, kad tai yra atskira sąlyga, būtina, kad priemonė būtų kvalifikuota kaip valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, kuri neturi reikšmės sprendžiant klausimą, ar rinka, kurioje veikia įmonė, yra atvira konkurencijai.
- 147 Darytina išvada, kad pirmojo pagrindo antra ir trečia dalys bylose C-174/19 P ir C-175/19 P turi būti atmestos kaip iš dalies nepriimtinos ir iš dalies nepagrįstos.

4. Dėl pirmojo pagrindo ketvirtos dalies byloje C-174/19 P ir C-175/19 P

a) Šalių argumentai

- 148 Pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje byloje C-174/19 P ir C-175/19 P apeliančios, palaikomos į bylą įstojusių šalių, tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą pirmojo skundžiamo sprendimo 121–127 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 96–102 punktuose, kai vertindamas *Femern Landanlæg* suteiktų priemonių poveikį konkurencijai atskyrė, pirma, geležinkelių infrastruktūros statybos ir priežiūros veiklą nuo, antra, šios infrastruktūros valdymo ir eksploatavimo veiklos. NABU ir FSS iš esmės pritaria šiems argumentams.
- 149 Apeliančios tvirtina, kad Danijos licencijų sistema, vėliau pakeista saugos leidimų sistema, apima visą šią veiklą, nedarant skirtumo. Jos patikslina, kad Danijos teisėje infrastruktūros valdytojas apibrėžiamas kaip bet kuris už tai atsakingas subjektas.
- 150 Jos priduria, kad motyvai, dėl kurių Bendrasis Teismas atskyrė šias veiklas, nenurodyti skundžiamuose sprendimuose, nes šis atskyrimas nekyla iš 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/34/ES, kuria sukurama bendra Europos geležinkelių erdvė (OL L 343, 2012, p. 32), tačiau jis nurodytas pirmojo skundžiamo sprendimo 101–104 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 76–79 punktuose. Apeliančios konkrečiai nurodo minėtos direktyvos 3 straipsnio 2 punktą, kuriame „infrastruktūros valdytojas“ apibrėžiamas kaip įstaiga ar įmonė, atsakinga visų pirma už geležinkelių infrastruktūros „valdymą ir priežiūrą“, o jos 7 straipsnio 1 dalyje be papildomų patikslinimų minimos infrastruktūros valdytojo „pagrindinės funkcijos“.
- 151 Jos teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir iškraipė įrodymus pirmojo skundžiamo sprendimo 125 ir 127 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 100 ir 102 punktuose, kai nusprendė, jog nei iš Danijos teisės aktų, nei iš ginčijamo sprendimo ar *Femern Landanlæg* įstatų nematyti, kad ši įmonė vykdo geležinkelių tinklo statybos ir priežiūros veiklą konkuruodama su kitais operatoriais.
- 152 Jos priduria, kad, priešingai, nei teigia Danijos Karalystė, argumentai dėl pirmojo skundžiamo sprendimo 125 punkto ir antrojo skundžiamo sprendimo 100 punkto, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad *Femern Landanlæg* negali vykdyti šios veiklos, negali būti laikomi nauju pagrindu ir būti nepriimtini, nes šiuose punktuose pateiktas vertinimas nekyla iš ginčijamo sprendimo ir todėl negali būti ginčijamas Bendrajame Teisme.
- 153 *Rederi Nordö-Link, Trelleborg Hamn* ir *Aktionsbündnis* taip pat tvirtina, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 122 ir 127 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 97 ir 102 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, įskaitant ginčijamą sprendimą, nusprendęs, kad *Femern Landanlæg* vykdoma geležinkelių tinklo valdymo ir eksploatavimo veikla neapima šio tinklo statybos ir priežiūros.
- 154 Komisija ir Danijos Karalystė mano, kad pirmojo pagrindo ketvirta dalis yra nepagrįsta.
- 155 Danijos Karalystė priduria, kad argumentai, kuriais apeliančios ginčija Bendrojo Teismo pateiktą Danijos teisės aktų aiškinimą, yra nauji ir bet kuriuo atveju turi būti atmesti kaip nepriimtini.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 156 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas, atitinkamai pirmojo skundžiamo sprendimo 122–124 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 98–100 punktuose nurodęs atitinkamas nacionalines nuostatas, pirmojo skundžiamo sprendimo 125 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 100 punkte nusprendė, kad *Femern Landanlæg* pavesta vykdyti geležinkelių jungčių statybos ir eksploatavimo veiklą, tačiau ši bendrovė negali pati vykdyti su tinklo priežiūra ir statyba susijusios veiklos, konkuruodama su kitais operatoriais. Taigi, priešingai, nei teigia apeliančės, šis vertinimas nėra nepakankamai motyvuotas.
- 157 Be to, nesant reikalo priimti sprendimo dėl Danijos Karalystės pateikto nepriimtiniu grindžiamo prieštaravimo, reikia konstatuoti, kad apeliančių argumentai, pateikti siekiant įrodyti, jog Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, kai nusprendė, kad *Femern Landanlæg* nėra pavesta vykdyti geležinkelių infrastruktūros statybos ir priežiūros veiklos, bet kuriuo atveju turi būti atmesti kaip nereikšmingi.
- 158 Iš tiesų, kaip pabrėžia Komisija ir Danijos Karalystė, nei iš pirmojo skundžiamo sprendimo 125 punkto, nei iš antrojo skundžiamo sprendimo 100 punkto nematyti, kad *Femern Landanlæg* nėra atsakinga už geležinkelių jungčių statybos ir priežiūros veiklą. Bendrasis Teismas paprasčiausiai nurodė, kad ši įmonė „negali pati vykdyti“ šios veiklos, arba, kaip jis nurodė pirmojo skundžiamo sprendimo 127 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 102 punkte, kad minėta įmonė „tiesiogiai nevykdo“ šios veiklos, ir šis faktinių aplinkybių vertinimas nebuvo ginčijamas.
- 159 Be to, skundžiamų sprendimų 9 punkte Bendrasis Teismas, apibūdindamas projektą, priminė, kad *Femern Landanlæg* bus „atsakinga“ už geležinkelio vidaus jungčių statybą ir valdymą, „įskaitant priežiūrą“, ir kad ji padengs išlaidas proporcingai savo nuosavybės daliai, o kitą dalį turės padengti *Banedanmark*. Be to, iš pirmojo skundžiamo sprendimo 124 punkto ir antrojo skundžiamo sprendimo 99 punkto matyti, kad *Banedanmark* bus atsakinga už šios veiklos įgyvendinimą.
- 160 Darytina išvada, kad pirmojo skundžiamo sprendimo 122 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 97 punkte Bendrojo Teismo nustatytas geležinkelių infrastruktūros statybos ir priežiūros rinkų, kuriose *Femern Landanlæg* „nevykdo veiklos“, ir geležinkelių infrastruktūros „griežto“ valdymo ir eksploatavimo rinkų atskyrimas grindžiamas tik skirtumu tarp tos įmonės konkretaus šios skirtingos veiklos vykdymo ar nevykdymo.
- 161 Kaip pabrėžia Komisija, siekiant įvertinti *Femern Landanlæg* suteiktų priemonių poveikį konkurencijai, svarbu atsižvelgti į veiklą, kurią šiai įmonei buvo konkrečiai ir faktiškai pavesta vykdyti.
- 162 Kadangi *Femern Landanlæg* negali pati užtikrinti nei geležinkelio jungčių statybos, nei jų priežiūros veiklos, Bendrasis Teismas pirmojo skundžiamo sprendimo 126 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 101 punkte pagrįstai galėjo pažymėti, kad šią veiklą Danijos geležinkelių tinkle vykdančių bendrovių egzistavimas, be kita ko, paskelbus konkursą dėl viešųjų pirkimų sutarčių sudarymo, neįrodo, kad *Femern Landanlæg* šioje srityje vykdoma geležinkelių infrastruktūros valdymo ir eksploatavimo veikla taip pat yra atvira konkurencijai.

- 163 Reikia pažymėti, jog argumentai, kad šios įmonės veikla vis dėlto yra vykdoma konkurencijai atviroje rinkoje, kaip tai matyti, be kita ko, iš Danijoje galiojančios licencijų sistemos, iš tikrųjų susiję su *Femern Landanlæg* suteiktų priemonių poveikiu konkurencijai, o tai yra pirmojo pagrindo antros ir trečios dalių dalykas.
- 164 Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai *Femern Landanlæg* veiklą, susijusią su geležinkelių tinklo statyba ir priežiūra, atskyrė nuo veiklos, susijusios su siaurai suprantamu šio tinklo eksploatavimu.
- 165 Taigi apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirta dalis bylose C-174/19 P ir C-175/19 P turi būti atmesta kaip nepagrįsta.
- 166 Kadangi reikia atmesti visas pirmojo pagrindo dalis, vadinasi, reikia atmesti visą pirmąjį pagrindą.

D. Dėl antrojo pagrindo bylose C-174/19 P ir C-175/19 P

1. Šalių argumentai

- 167 Apeliacinio skundo antruoju pagrindu bylose C-174/19 P ir C-175/19 P apeliančės, FSS ir *Rederi Nordö-Link* teigia, kad bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktos priemonės gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, nes jos gali paveikti konkurenciją tiek geležinkelių infrastruktūros valdymo rinkoje, tiek transporto Fėrnarno sąsiauryje rinkoje. Taip pat reikia atsižvelgti į projekto tarpvalstybinį pobūdį, nes jis jungia dvi valstybes nares.
- 168 Komisija ir Danijos Karalystė teigia, kad apeliacinio skundo antrasis pagrindas yra nepriimtinas, nes apeliančės tiksliai nenurodė skundžiamų sprendimų motyvų punktų, kuriuos ginčija, ir kad bet kuriuo atveju šis pagrindas yra nepagrįstas.
- 169 Danijos Karalystė priduria, kad argumentai, kuriais apeliančės ginčija pirmojo skundžiamo sprendimo 129–132 punktus ir antrojo skundžiamo sprendimo 104–107 punktus, nenurodydamos Bendrojo Teismo padaryto faktinių aplinkybių ar įrodymų iškraipymo, yra nepriimtini, nes jie susiję su Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių vertinimu.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

- 170 Priešingai, nei teigia Komisija ir Danijos Karalystė, antruoju pagrindu, kuriuo remiamasi bylose C-174/19 P ir C-175/19 P, pakankamai tiksliai nurodomi ginčijami skundžiamų sprendimų punktai, nes apeliančės, be kita ko, nurodo pirmojo iš šių sprendimų 128–132 punktus ir antrojo sprendimo 103–107 punktus, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė dėl apeliančių argumentų, susijusių su tuo, ar ginčijamos pagalbos priemonės padarė poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- 171 Taip pat svarbu pažymėti, kad apeliančėms negalima priekaištauti dėl to, kad jos konkrečiai nenurodė skundžiamų sprendimų punktų, kuriuose Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad nagrinėjamos priemonės negalėjo turėti įtakos prekybai, nes pirmojo skundžiamo sprendimo 133 ir 134 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 108 ir 109 punktuose Bendrasis Teismas bendrai atmetė apeliančių pateikto apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą ir trečiojo pagrindo

antros dalies pirmąjį argumentą, grindžiamus SESV 107 straipsnio 1 dalies ir pareigos pradėti oficialią tyrimo procedūrą pažeidimu, kiek tai susiję su priemonėmis, suteiktomis *Femern Landanlæg* ir skirtomis geležinkelių jungčių planavimui, statybai ir eksploatavimui.

- 172 Toliau reikia priminti, kad išnagrinėjus pirmojo pagrindo antrą ir trečią dalis matyti, jog Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad Komisija pagrįstai nustatė, jog nacionalinės geležinkelių infrastruktūros valdymo ir eksploatavimo rinkoje konkurencijos nebuvo.
- 173 Vadinas, Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, pirmojo skundžiamo sprendimo 129 ir 130 punktuose ir antrojo skundžiamo sprendimo 104 ir 105 punktuose taip pat galėjo nuspręsti, pirma, kad konkurencijos šioje rinkoje nebuvimas trukdo kitose valstybėse narėse įsteigtoms bendrovėms patekti į šią rinką ir, antra, kad pagal ginčijamo sprendimo 13 konstatuojamojoje dalyje nurodytą Planavimo įstatymą ir jo 50 konstatuojamojoje dalyje nurodytą Statybos įstatymą *Femern Landanlæg* neleidžiama užsiimti kita nei geležinkelio jungčių planavimo, statybos ir eksploatavimo veikla.
- 174 Taigi pirmojo skundžiamo sprendimo 131 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 106 punkte jis galėjo padaryti išvadą, kad apeliančioms nepavyko įrodyti, jog *Femern Landanlæg* buvo leista vykdyti kitą, su projektu nesusijusią veiklą ir taip ji galėjo patekti į rinkas kitose valstybėse narėse.
- 175 Kaip pabrėžia Danijos Karalystė, šie punktai susiję su Bendrojo Teismo atliktu faktinių aplinkybių vertinimu, dėl kurio nebuvo nei aiškiai teigta, nei įrodyta, kad faktinės aplinkybės buvo iškraipytos.
- 176 Dėl apeliančių argumento, grindžiamo tarpvalstybiniu projekto pobūdžiu, nes jis leis sujungti dvi valstybes nares, reikia pažymėti, kad nagrinėjant šį ieškinio pagrindą išanalizuotos priemonės bet kuriuo atveju susijusios tik su Danijos geležinkelių vidaus jungtimis, kurios nėra tokio „tarpvalstybinio pobūdžio“ kaip tai nurodo apeliančės. Be to, jų finansavimas yra vertinamas atskirai nuo fiksuotos jungties finansavimo, kaip tai matyti, be kita ko, iš pirmojo skundžiamo sprendimo 88 punkto ir antrojo skundžiamo sprendimo 63 punkto.
- 177 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai pirmojo skundžiamo sprendimo 133 punkte ir antrojo skundžiamo sprendimo 108 punkte nusprendė, kad, kiek tai susiję su poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai kriterijumi, Komisijos tyrime nebuvo padaryta teisės klaidos ir jai nekilo didelių sunkumų, dėl kurių ji būtų turėjusi pradėti oficialią tyrimo procedūrą.
- 178 Darytina išvada, kad antrasis pagrindas bylose C-174/19 P ir C-175/19 P yra nepagrįstas.
- 179 Taigi, kadangi visi apeliančių pagrindai, pateikti pagrindiniams apeliaciniams skundams pagrįsti, buvo atmesti, reikia atmesti visus šiuos apeliacinius skundus.

VII. Dėl priešpriešinių apeliacinių skundų

- 180 Priešpriešiniuose apeliaciniuose skunduose Komisija nurodo vienintelį pagrindą, grindžiamą tuo, kad Bendrasis Teismas klaidingai netiesiogiai pripažino apeliančių teisę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo tiek, kiek jis susijęs su bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktomis priemonėmis.

- 181 Apeliantės, NABU ir FSS savo ruožtu tvirtino, kad šie priešpriešiniai apeliaciniai skundai nepriimtini.
- 182 Šiuo klausimu, nesant reikalo priimti sprendimo dėl priešpriešinių apeliacinių skundų nepriimtinumą grindžiamo prieštaravimo, reikia pažymėti, pirma, kad, kaip nurodė generalinis advokatas išvados 43 punkte, Bendrasis Teismas skundžiamuose sprendimuose nepriėmė sprendimo dėl apeliančių ieškinių, kuriuos jos pareiškė Bendrajame Teisme dėl ginčijamo sprendimo, kiek jis susijęs su bendrovei *Femern Landanlæg* suteiktomis priemonėmis, priimtumu, ir, antra, kad jis pagrįstai galėjo taip padaryti, nes nepadarė teisės klaidos, kai atmetė šiuos ieškinius iš esmės.
- 183 Vadinasi, priešpriešiniai apeliaciniai skundai turi būti atmesti.

VIII. Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 184 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 185 Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 186 Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš apeliančių, o šios bylą pralaimėjo, apeliantės turi padengti ne tik savo, bet ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas, susijusias su pagrindiniais apeliaciniiais skundais.
- 187 Kadangi Komisijos reikalavimai priešpriešiniuose apeliaciniuose skunduose nebuvo patenkinti, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su šiais priešpriešiniais apeliaciniiais skundais.
- 188 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 4 dalį, jeigu apeliacinį skundą pateikia ne pirmojoje instancijoje įstojusi į bylą šalis, iš šios šalies gali būti priteistos bylinėjimosi apeliaciniame procese išlaidos tik tuo atveju, jeigu ji dalyvavo Teisingumo Teisme vykusio proceso rašytinėje arba žodinėje dalyje. Jeigu tokia šalis dalyvauja procese, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad ji padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 189 Pagal šias nuostatas Danijos Karalystė, FSS ir NABU, pirmojoje instancijoje į bylą įstojusios šalys, kurios dalyvavo procese Teisingumo Teisme, padengia savo bylinėjimosi išlaidas, patirtas procesuose, kuriuose jos įstojo į bylą.
- 190 Galiausiai pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 3 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nenurodyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 191 Pagal šias nuostatas *Rederi Nordö-Link, Trelleborg Hamn* ir *Aktionsbündnis* padengia savo bylinėjimosi abiejose bylose išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti pagrindinius apeliacinius skundus ir priešpriešinius apeliacinius skundus.

2. ***Scandlines Danmark ApS, Scandlines Deutschland GmbH ir Stena Line Scandinavia AB*** padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su pagrindiniais apeliaciniiais skundais.
3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias su priešpriešiniais apeliaciniiais skundais.
4. Danijos Karalystė, *Föreningen Svensk Sjöfart* ir *Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
5. *Rederi Nordö-Link AB, Trelleborg Hamn AB* ir *Aktionsbündnis gegen eine feste Fehmarnbeltquerung eV* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.